

Десанка Ј. Ромић

НЕЋУ ДА КУНЕМ

Нећу да кунем зору

*У наћубреној земљи
најлепше руже
дрхтаво цвату
Нећу да кунем зору*

ИЗГУЂЉЕНИ ТРАГ

*Ронила сам зором
да у шаџи стиснем прву зраку сунца*

*Грабила росу
са латица да угасим жећ душе*

*Бежала од сутона
да ми сенке не претекну усањани дан*

*Трчала испред ветрова
да наћем његов већ изгуђљени траг*

ЗАЈЕДНО БЕМО

*Не гугуј када си са мном
баш као ни ја
када у твоје наручју
сузе сакривам
Отрпи бол који те мучи
све тајне су у нама
Лан поделимо на вечност*

ДОДИР КРВИ

*Били смо траг светлости
Бубњеви оштру славили Жетву
Уздаси сретали говор дланова*

Уздрмао нас изненадни додир